

[Kjær.]

Det er under den Diskussion, som har været ført om Spørgsmaalet, nævnt, at Aalborg Havn og de vestlige Havne burde sørge for at faa en Isbryder, altsaa en Isbryder, som de selv ejede. Det vil ganske afgjort komme til at koste meget betydelige Beløb. Jeg mener for øvrigt heller ikke, det kan være rimeligt. Isbrydning er ikke en Sag, der alene vedkommer disse Havne eller disse Byer. Det er i allerhøjeste Grad en Samfundsopgave at faa det klaret, og det maa derfor være Staten, der klarer denne Side af Sagen.

Jeg vil altsaa mene, at det, der i høj Grad trænges til, er Samarbejde. Det er ogsaa det, som Dagbladet „Politiken“ har givet Udtryk for i en Artikel i Bladet i sidste Uge, skrevet paa et Tidspunkt, da Isvanskelighederne paa ny syntes at taarne sig op, en Artikel, hvori man for øvrigt hævdede det Standpunkt, som jeg ogsaa har været inde paa her, at „Bjørnefamilien“ ikke slap helt godt fra den første Issituation. Bladet udtalte saa Haabet om, at det maatte gaa bedre næste Gang, og det siges, at det gælder hovedsagelig om, at Statsbanernes Trafikkontor og Handelsministeriets Iskantor finder hinanden i fornuftigt Samarbejde, at Banerne siger til i rimelig Tid, naar de har Brug for Isbryderne, og at Iskantoret holder „Bjørnene“ parate, og saa slutter Bladet med det, som jeg ogsaa vil slutte med, nemlig med at sige, at de skal blot ledes af en Smule Menneskeforstand. At de Folk, der staar i Ledelsen for Isbrydningstjenesten, er i Besiddelse af saadan Menneskeforstand, har jeg ingen Grund til at betvivle. Jeg henstiller bare, at man bruger den.

Hasle: Baade det ærede Medlem Hr. Westermann og det ærede Medlem Hr. Kjær har i Dag saa levende skildret, hvorledes det ærede Medlem Hr. Holger Larsen saa paa Situationen i 1929. Jeg synes, at det ærede Medlem skylder Tinget at komme herop og fortælle os, hvorledes han nu ser paa Situationen, for vi ved jo alle, vi, der kender det ærede Medlem, at det var ikke en politisk Aktion, det ærede Medlem foretog i 1929. Nej, det var skam i Befolkningens Interesse, det ærede Medlem talte heroppefra, og derfor venter jeg ogsaa,

at det ærede Medlem nu, efter at Ordførerne har haft Ordet, tager Ordet og siger, hvad han nu mener om Administrationen af Istjenesten — man mindes den gamle Vise: Sig mig lille Karen, hvad mener du nu?

Forespørgeren (Westermann): Til den socialdemokratiske Ordfører vil jeg gerne sige med Hensyn til Spørgsmaalet om den 30., at enhver kunde forudse Vanskeligheder den Dag; det behøver ikke at betyde Vanskeligheder i Løbet af halvanden Time, den Tid, det tager at komme over Store Bælt. Men Vanskelighederne var vel ogsaa forudset af det ærede Medlem Hr. Fr. Andersen, hvorfor skulde han ellers spørge Færgepersonalet, om der var Vanskeligheder? Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet begyndte sin Tale med at sige, at nu var jo det skete paatalt og beklaget. Ja, det er den Indrømmelse, som jeg har ønsket.

Til den højtærede Trafikminister vil jeg gerne sige, at jeg er stadig ikke tilfreds med Forklaringen, thi saa vidt jeg har kunnet forstaa af de Udtalelser, jeg har citeret, saavel af daværende Minister Stensballe som af den nuværende Statsminister, med Hensyn til „Storebjørn“s Anskaffelse, blev det udtrykkeligt dengang fastsat, at man kunde kræve denne Isbryder ubetinget og øjeblikkelig. Og nu har den højtærede Trafikminister sagt, at der blev bedt om den den 31. Januar, men Statsbanerne fik den ikke. Jeg kender ikke den Aftale, der er truffet mellem Søfartsministeriet og Handelsministeriet, og som er dateret den 4. Februar 1931, men den svarer altsaa ikke til de Udtalelser, som de paagældende Ministre fremsatte i dette høje Ting, og paa Grundlag af hvilke Bevillingen til denne Isbryder blev givet.

Der er Grund til her at henvise det høje Tings Medlemmer til at læse, hvad det ærede Medlem Hr. Holger Larsen i sin Tid langt og bredt udtalte om Striden mellem en Trafikminister og en Handelsminister, der ikke kunde blive enige; jeg kunde læse Spalte op og Spalte ned af denne Tale, og det vilde passe fuldkommen paa de Forhold, der er belyst her i Dag.

Til den højtærede Handelsminister vil jeg gerne gøre en Bemærkning. Den højt-